

Românii pot fi învinși doar dacă li se ia Ortodoxia!

De ce este atât de importantă Ortodoxia pentru români? Ortodoxia nu este importantă doar pentru români, ci pentru orice om care vrea să se mântuiască.

Forța Ortodoxiei s-a văzut atunci când românii, conduși de Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul ori Mircea cel Bătrân, deși în număr mic, au reușit să țină piept unor armate de zece ori mai numeroase. În mod normal, asemenea victorii sunt imposibile. Aici nu e vorba doar despre vitejia românilor, ci despre minunile lui Dumnezeu săvârșite prin brațele vitejilor români pentru a salva Ortodoxia.

Forța Ortodoxiei o putem vedea zilnic în viața personală, dacă o trăim cu adevărat. O minte luminată de Duhul Sfânt **ia decizii înțelepte, are o relație bună cu semenii și cu Dumnezeu, caută virtutea și respinge păcatul**. Să avem curajul să analizăm după aceste criterii atât pe alții, cât și pe noi înșine. Folclorul românesc reprezintă un tezaur de înțelepciune în care binele este asociat cu ceea ce este plăcut lui Dumnezeu, iar Făt-Frumos este un model de frumusețe fizică și morală. Expresia „Nu e bine” era și trebuie să rămână sinonimă cu „Nu e frumos” și cu „Nu e plăcut lui Dumnezeu.”

Creștinătatea a trecut prin numeroase perioade de cernere și acest lucru se întâmplă și în zilele noastre. După ce s-au încheiat persecuțiile din partea păgânilor, unii dintre aceștia s-au botezat de formă, din rațiuni lumești, fără a accepta să ducă și o viață creștină. Aceștia au început treptat să conteste într-o formă sau alta autoritatea lui Dumnezeu pentru a se autozeifica pe ei înșiși. Astfel s-a ajuns la islamism și la papism care au cel puțin două elemente în comun: ura față de Ortodoxie și faptul că ambele s-au impus prin forță. Faptul că din papism s-au desprins o mulțime de secte nu trebuie să ne mire. De mirare este faptul că acestea au pretenția de a fi considerate biserici!

O înțelegere superficială a lucrurilor ar putea admite drept soluție pacifistă unirea tuturor religiilor sub conducerea Papei, așa cum prevede viziunea ecumenistă, la modă acum. Însă, printr-o astfel de soluție, cum îi ajutăm pe oameni să se mântuiască? Ce le vom spune? Că e bine să creadă că Papa este vicarul infailibil al lui Hristos, smintindu-i, mințindu-i și atrăgându-i în păcatul

hulei împotriva Duhului Sfânt care nu se iartă în veci? Că este bine să încurajăm păcate sufletești grave precum mândria, trufia și slava deșartă? N-ar fi mai bine să-i ajutăm pe toți oamenii să se mântuiască și să-i îndrumăm să caute Calea, Adevărul și Viața, închinându-ne cu toții lui Dumnezeu și respectând poruncile Lui?

Recenta vizită a Papei Francisc în România, oricâte sloganuri pompoase a avut, stârnește numeroase întrebări. Dacă Papa susține că a venit cu gânduri bune în România, de ce ne-a insultat în mod indirect beatificând episcopii care n-au trecut la Ortodoxie, arătându-se în continuare adversar al Ortodoxiei? Dacă Papa prețuiește atât de mult familia, de ce este atât de permisiv cu mișcarea LGBT? De ce România a fost supusă unui asediu mediatic prozelitist fără precedent? Nu cumva îi este teamă de puterea Ortodoxiei?

Să rămânem ortodocși, amintindu-ne cuvintele Crezului ortodox: „Cred în una sfântă, sobornicească și apostolească Biserică”! Asta înseamnă că Biserica Ortodoxă este întemeiată pe hotărârile sinoadelor ecumenice, nu pe capriciile unui om, fie el și papă, care își zice infailibil, adică pretinde că e la fel ca Dumnezeu!!! Promovarea păcatului, bulversarea raportului bine-rău, politizarea catolicismului, prozelitismul sectar și catolic precum și acceptarea de către români a intrării în Consiliul Mondial al Bisericilor sunt modalități de a-i lipsi pe români de Ortodoxie! Orice abatere a Ortodocșilor de la hotărârile Sinoadelor Ecumenice, aduce ANATEMA! Să nu uităm!

Să ne rugăm ca, în aceste condiții, mireni, preoții și ierarhii noștri să nu se lase intimidați de presiunea politică pusă asupra lor, ci să mărturisescă Adevărul spre slava Preasfintei Treimi. Papa Francisc nu poate fi „frate” cu Patriarhul Daniel, atâta timp cât dorește, de fapt, supunerea Ortodoxiei românești și introducerea în Ortodoxie a unor reguli papiste, așa cum s-a legiferat deja la Sinodul din Creta în 2016. Păstrarea canoanelor, a crucilor și a icoanelor ortodoxe, sunt datorii de bază ale unui ortodox. Dacă Ortodoxia este sobornicească înseamnă că nu o poate „moderniza” nimeni după placul lui. Așadar, nu avem voie să ne rugăm cu cei de alte confesiuni, ca să nu aprobăm, prin prezența noastră, credința lor greșită. **Dacă ne rugăm cu cei care se află sub anateme din cauza unor abateri canonice grave, ne facem părtași la păcatele și la ereziile lor (infailibilitatea papei, necistirea Maicii Domnului și a sfintelor icoane etc).**

Am putea cere inițierea de către BOR a unor demersuri în vederea convocării unui Sinod Panortodox care să garanteze păstrarea Ortodoxiei autentice, singura Biserică, nu să acceptăm ideea că și ereziile sunt biserici, așa cum greșit s-a afirmat la Sinodul din Creta. De asemenea, ar fi bine să cerem ieșirea României din Consiliul Mondial al Bisericilor, după modelul petiției Sinaxei de la Botoșani din 1 mai 2019.

„Mărturisire spre Înviere. Trei ani de rezistență antiecumenistă în BOR”: Sinaxa interortodoxă Botoșani II, 1 mai 2019

Dacă facem parte din acest consiliu, înseamnă că admitem că Biserica Ortodoxă este o biserică la fel ca oricare alta, nu „una sfântă, sobornicească și apostolească Biseerică”, după cum mărturisim în Crez. E nevoie și de informare ortodoxă, ca să nu putem fi manipulați. E nevoie să respingem ideologia de gen și pecetea lui Antihrist pe mâna dreaptă sau pe frunte prin microcip. În acest scop, nu e bine să ne obișnuim nici cu documentele electronice.

Dacă noi, care suntem popor ortodox, nu știm să prețuim Ortodoxia, există alții, din ce în ce mai mulți, care îl caută cu adevărat pe Dumnezeu și care trec la Ortodoxie.

„Scopul viețuirii creștine este dobândirea Duhului Sfânt.” - spunea Sfântul Serafim de Sarov. Însă atitudinea permisivă față de păcat, față de erezii și față de agenda LGBT nu este compatibilă cu dobândirea Duhului Sfânt: „Nu vă amăgiți: Nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici malahienii, nici sodomiții, nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu” (I Cor.6,9)

Încă din primul secol creștin, Sfântul Apostol Iuda Tadeu remarca:

„Iubiților, punând toată râvna să vă scriu despre mântuirea cea de obște, simțeam nevoie să vă scriu și să vă îndemn ca să luptați pentru credința dată sfinților, odată pentru totdeauna. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni nelegiuți, care de mai înainte au fost rânduiți spre această osândă, schimbând ei harul Dumnezeului nostru în desfrânare, și care tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn, pe Iisus Hristos. Voiesc dar să vă aduc aminte vouă celor ce ați știut odată

toate acestea că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din pământul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n-au crezut...Iar pe îngerii care nu și-au păzit vrednicia, ci au părăsit locașul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanțuri veșnice, spre judecata zilei celei mari. Voi, însă, iubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele zise mai dinainte de către apostolii Domnului nostru Iisus Hristos, că ei vă spuneau: În vremea de pe urmă vor fi batjocoritori, umblând potrivit cu poftele lor nelegiuite. Aceștia sunt cei ce fac dezbinări, (oameni) firești, care nu au Duhul. Dar voi, iubiților, zidiți-vă pe voi înșivă, întru a voastră prea sfântă credință, rugându-vă în Duhul Sfânt. Păziți-vă întru dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viață veșnică. Și pe unii, șovăitori, muștrați-i, pe alții, smulgându-i din foc, mântuiți-i; de alții, însă, fie-vă milă cu frică, urând și cămașa spurcată de pe trupul lor. Iar Celui ce poate să vă păzească pe voi de orice cădere și să vă pună înaintea slavei Lui, neprihăniți cu bucurie mare, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Iisus Hristos, Domnul nostru, slavă, preamărire, putere și stăpânire, mai înainte de tot veacul și acum și întru toți vecii. Amin!" (Iuda 1, 1-6; 17-25)

P.S. Titlul articolului reprezintă remarca unei persoane care nu este ortodoxă!

Lucreția P.